

ВНУТРІШНІ ІНВЕСТИЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ХОЛДИНГОВИХ КОМПАНІЙ У РОЗВИТОК ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОЇ ЛОГІСТИКИ

© Голляк Ю.Б., 2005

Розглянуто проблемні питання діяльності міжнародних холдингових компаній на українському ринку та досліджено напрями розвитку потенціалу фінансової логістики.

The article deals with the questions of international holding companies activities on Ukrainian market

Постановка проблеми. Кожна міжнародна холдингова компанія, яка виходить на ринок України, в ході своєї діяльності підходить до такої межі, коли виникає необхідність ставити під сумнів ефективність діяльності фінансової логістики.

Сформована в суцільній системі міжнародних економічних відносин, вона якісно відповідає вимогам до міжнародних і національних фінансових операцій у розвинутих країнах та реально відображає у своєму розвитку розвиток міжнародного фінансового ринку та збігається з інтересами акціонерів у сфері можливостей оптимізації витрат.

А, отже, не маючи можливості реагувати на зміну, міжнародні холдингові компанії в Україні стикаються з проблемами відповідальності сформованої фінансової логістики в компанії до тих нормативно-законодавчих вимог до фінансової діяльності на території України. Зумовлюючи виникнення у логістичному процесі збоїв та становлення розриву між технологічними і логістичними операціями в деяких вхідних матеріальних потоках.

Тож потреба створення можливостей для виконання основної логістичної ідеї про досягнення найменших затрат в умовах змінної ринкової кон'юнктури та надання їй конкурентних переваг зумовила початок дослідження ринкових умов в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Alex Frishberg і Myrou Rabij [6] відзначають необхідність створення законодавчої бази для початку заснування процесів у формуванні системи взаємодій між можливістю виконання логістичних функцій підрозділом компанії та розвитку трансформативної економіки України, у якій реалізація стратегічних планів компанії має збігатись з реалізацією умов із досягнення ефективного використання фінансової логістики. Вплив фінансової логістики на забезпечення конкурентоспроможності і відзначає Marat Tarterov [5] та зупиняє увагу на особливостях розвитку потенціалу фінансової логістики в міжнародних компаніях які ведуть бізнес в Україні. Він пов'язує це з особливостями становлення банківського сектору та національним податковим законодавством у розділі оподаткування фінансових операцій між залежними компаніями у структурі міжнародної холдингової компанії, узагальнюючи вплив міжнародного досвіду в сфері оптимізації витрат на формування української державної політики в реалізації довгострокових програм та співвідношення міжнародних фінансових логістичних операцій з національними.

Douglas Arner [11], досліджуючи зміни у міжнародному фінансовому секторі, уточнює концептуальність одного з принципів логістики – надійність у забезпеченні фінансовими ресурсами для країни з перехідною економікою та виявляє основні принципи залежності між товарними потоками та фінансовими, відзначає особливості розвитку потенціалу фінансової логістики у країнах з перехідною економікою в можливості реорганізації наявного, маючи на увазі країни СНГ.

Узагальнення висновків попередніх дослідників зроблено у праці Michael W. Peng [12], у якій автор розглядає становлення новітніх ділових стратегій у структурі можливості використання

потенціалу країн з перехідною економікою для побудови загальної концепції розвитку діяльності іноземних компаній на місцевих ринках. Висновками цього дослідження є рекомендаційно-методичні матеріали щодо формування фінансової логістики іноземних компаній у країнах СНГ та, зокрема, в Україні.

За даними ОЕСД, у 95% іноземних компаній, що працюють на ринку України, формування фінансової логістичної бази та забезпечення усього процесу життєдіяльності підрозділів, пов'язаних з розвитком потенціалу, відбувається за країною базування компанії чи в залежних компаніях за кордонами України. А вже використання відбувається в Україні.

Тож постає питання: чому іноземні компанії, більшою частиною яких є фінансово-промислові міжнародні холдинги, не використовують можливості української економіки для розвитку потенціалу фінансової логістики, а отже, не забезпечують широкі можливості для формування в Україні ефективної системи обслуговування діяльності фінансової логістики.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження та визначення можливостей формування ефективної фінансової логістики міжнародних холдингових компаній в Україні та визначення напрямків та необхідних обсягів внутрішніх інвестицій.

Виклад основного матеріалу. За даними Martin Palmer [10], британські міжнародні холдингові компанії витрачають на розвиток та дослідження у змінах на взаємодії міжнародним фінансовим ринком до 6,5 % від річного затратного бюджету, метою якого є формування конкурентної внутрішньої системи внутрішньої логістики та вибір оптимального співвідношення між задачами руху товарів та принципами логістики. Водночас витрати у країнах з перехідною економікою є значно вищими і залежать від сталості розвитку економічних процесів та відповідності реформувань. Відповідно до практики внутрішніх досліджень у формуванні потенціалу фінансової логістики потрібно додати ще дослідження внутрішнього ринку джерел фінансування можливих товарних потоків в Україні.

Дослідження можливих джерел фінансування міжнародних холдингових компаній в Україні

	Українські банківські установи, % річ.	Іноземні банківські установи, %	Операції з цінними паперами на міжнародних ринках, %
МХК	Від 15 до 30 у грн. Від 10 до 15 у \$	Від 5 до 8 € Від 6 до 9 у \$	Від 2 до 5 у \$

Формування української економіки та етапи становлення фінансово-банківського сектору і є тим співвідношенням для визначення можливості використання потенціалу українського ринку для базування фінансової логістики [4]. Отже, організація управління фінансовими ресурсами міжнародних холдингових компаній потребує ефективніших джерел, ніж пропонується на українському ринку, які б дали змогу відшкодувати затрати компанії по виходу на нові ринки та знівелювали можливі негативні явища від процесних стадій динамічного становлення українського ринку. Умови перехідного періоду зумовлюють потребу особливого ставлення до джерел фінансування діяльності міжнародних холдингових компаній в Україні, тому автор згоден з положеннями, розробленими Otto Loistle та Rolert Petert [2] для фінансування діяльності корпорацій в країнах з перехідною економікою, розробленими на основі комплексної сумісності банківського фінансування для поточних потреб, операцій з цінними паперами, для фінансування довгострокових потреб і реінвестування прибутку в дослідницькі операції та інвестиційну діяльність. Але, зважаючи на особливості діяльності міжнародних холдингових компаній в Україні, автор стверджує, базуючись на фінансових звітах декількох компаній, що найвигідніші з погляду оптимізації затрат є використання реінвестованого прибутку в таких відношеннях.

Схема розподілу реінвестованого прибутку між залежними та дочірніми компаніями для формування внутрішнього потенціалу фінансової логістики міжнародних холдингових компаній в Україні, наведена на рисунку.

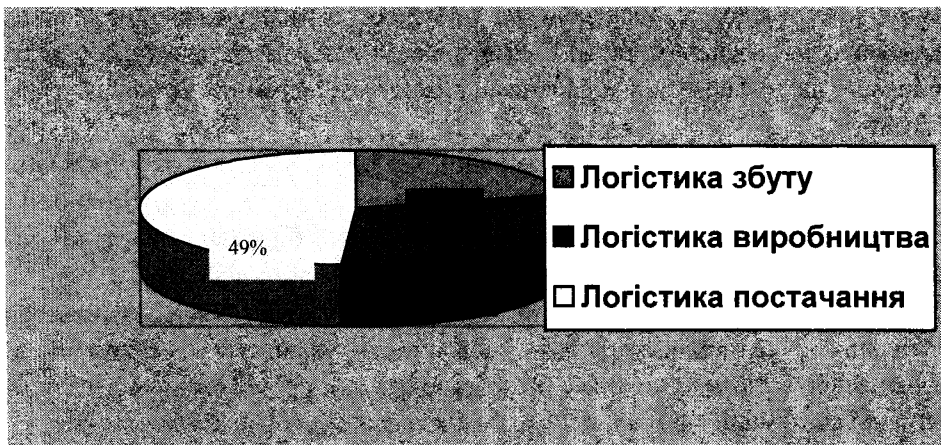

Схема розподілу прибутку

Відповідно до цього розподілу повинна будуватися структура внутрішнього інвестування в дослідницькі операції, реорганізацію та реструктуризацію необхідних структурних одиниць міжнародних холдингових компаній в Україні. Samuel Eilon [3] розтлумачує це як розвиток інвестиційних стратегій компанії та зараховує до створення постійних можливостей для реформування та реструктуризації задля реалізації стратегічних прагнень компанії в динамічно розвинутому конкурентному середовищі. І порівнює інвестування в розвиток фінансової логістики з формуванням особливого потенціалу компанії, який своїм впливом зумовлює сталість розвитку управління рухом матеріальних потоків від первинного джерела до кінцевого споживача на стадіях виробництва, постачання та збуту.

Отже, виявлені найефективніші джерела формування ефективності фінансової логістики міжнародних холдингових компаній в Україні свідчать про можливість довгострокового використання в змінних умовах української економіки.

Але, враховуючи дослідження Michael J. Artis та Frederick Nikson [1], більшість європейських міжнародних холдингових компаній незадовільно ставляться до використання прибутку діяльності залежних компаній у країнах Східної Європи, але змушені йти на такі кроки з декількох причин:

- вихід на нові динамічні ринки;
- висока прибутковість операцій;
- можливість подальшого виходу на ринки сусідніх країн.

А отже, фактична побудова стратегії розвитку міжнародних холдингових компаній у Східній Європі залежить від розвитку країн з перехідною економікою. Керівництво більшості компаній стверджує, що такі процеси тимчасові (5–7 років) і в розробленні подальшого стратегічного плану розвитку показники реінвестування будуть знижені. А сама наявність сталого логістичного процесу буде лакмусовим показником початку цього періоду.

На цьому етапі діяльність міжнародних холдингових компаній у формуванні ефективної фінансової логістики дає змогу українським підприємствам залучитися до вдосконалення наявної системи діяльності фінансової логістики та віднайти шлях залучення новітніх технологій у розбудову цієї системи.

Ця сумісницька діяльність повинна стати тим відправним орієнтиром інтеграційних перетворень у економіці України, вектором направленості якої є розширення можливості у ході створення економічно розвинутої європейської держави.

Висновки. У ході дослідження можливостей формування ефективної фінансової логістики у міжнародних холдингових компаніях виявлена необхідність реінвестування прибутку та внутрішні інвестиції у реорганізацію та реструктуризацію постанови системи фінансової логістики. Також виявлено допоміжний ефект у вигляді появи на ринку України новітніх технологій у побудові ефективної фінансової логістики, що зараховується автором до позитивів інвестиційної діяльності міжнародних холдингових компаній в Україні.

1. Michael J. Artis, Frederick Nikson. *The Economics of the European Union: Policy and Analysis*; 2002, Oxford Press. 2. Loistl O., Petraq R. *Asset Management Standards: Corporate Governance for Asset*

Management; Palgrave Macmillan, 2003. 3. Eilon S. Management Strategies – A Critique of Theories and Practices; Kluwer Academic Publishers, 1999. 4. Paz Estrella Tolentino; Multinational Corporations: Emergence and Evolution. 5. Terterov M. Doing Business With Ukraine; Kogan Page Ltd: 2nd edition, 2004. 6. Frishberg A., Rabij M., Loufer A. Ukrainian Corporate Legislation; A Foreign Investor's Practica Guide; Aspen Pub, 1994. 7. OECD; Investment Policy Review: Ukraine (Finance and Investment). OECD, 2001. 8. Akmal S. Hyder, D.Abraha; Strategic Alliances in Eastern and Central Europe; Pergamon, 1st edition, 2003. 9. Charls W.L.Hill Global Business Today; McGraw-Hill, 3rd edition, 2003. 10. Palmer M. Uk International Holding Companies, Jord.Pub., 2003. 11. Arner D. International Financial Sector Reform: Standard Setting and Infrastructure Development (International Banking, Finance and Economic Law); Kluwer Law International, 2002. 12. Peng MW. Business Strategies in Transition Economies; SAGE Publications, 1999.

УДК 658.7:001.895

Л.М. Гурч

Міжрегіональна академія управління персоналом

ЗМІНИ НА РИНКУ ПРАЦІ І ЛОГІСТИЧНА ТА МАРКЕТИНГОВА ОРІЄНТАЦІЯ РИНКУ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

© Гурч Л.М., 2005

Досліджено логістичну та маркетингову орієнтації ринку освіти в Україні в контексті змін на ринку праці та процесів глобалізації. Запропоновано методичні підходи щодо побудови стратегії національного ринку освіти України.

In this article the author studies the logistic and marketing orientation of the Ukrainian education market in the conditions of globalization and changes in the job market proposes methodical approaches to the working out of Ukrainian national education market strategy. There are also forecasts concerning the future of the education and job market in Ukraine.

Постановка проблеми. Процеси міжнародної кооперації та інтеграції, створення якісно нових форм взаємодії підсистем економіки всіх рівнів призвели до того, що класичні підходи до управління економікою стали малоефективними і, як правило, непридатними в сучасних умовах [4, с.180]. Освіта може стати сферою послідовного моделювання суспільства, до якого ми прагнемо підготувати нове покоління, якщо на його ключових позиціях будуть ефективно функціонувати інноваційно мислячі експерти-менеджери, які усвідомлюють, що добробуту України III тисячоліття можливо досягнути тільки за умови повної реалізації трудового та творчого потенціалу кожного її громадянина.

Формування нових економічних відносин в Україні, розвиток нових форм власності, створення спільних підприємств, спеціальних економічних зон, територій пріоритетного розвитку та інші чинники зумовили основні тенденції та напрямки розвитку установ, організацій, підприємств, галузей і господарського комплексу загалом. Це зумовило пріоритет соціальноорієнтованої економіки, який є визначальним для підготовки відповідних фахівців. З іншого боку, трансформація економіки України та окремих регіонів покликала освітянський світ до нових перетворень у змісті, принципах, формах і методах підготовки висококваліфікованих майбутніх фахівців, конкурентоспроможних на сучасному ринку праці.

Долаючи непрості проблеми зростання, Україна поступово входить до висококонкурентного глобального середовища. За таких умов діяльність підприємств не є захищеною ні національними кордонами, ні географічною віддаленістю. Зрозуміло, що вистояти у конкурентній боротьбі вітчизняні підприємства зможуть, лише застосовуючи активний, наступальний, діловий маркетинг, що, своєю чергою, потребує відповідного кадрового забезпечення.